

IZREDZĒTĪBA

1.daļa — Kā savienot Dieva suverenitāti un cilvēka brīvo gribu?

IEVADS

Viena no visvairāk neizprastām, nicinātām un tomēr Bībelē biežāk minētajām tēmām ir izredzētība. Šodienas mazās grupas nodarbībā centīsimies saprast, ko Dievs Savā Vārdā ir izvēlējies atklāt par šo jautājumu, un kā to savienot ar cilvēka brīvo gribu.

DISKUSIJA

1. Vai Tev līdz šim ir sanācis domāt par izredzētības tēmu, un kas Tevi līdz tai ir aizvedis? Kāda ir Tava nostāja šajā jautājumā?

2. Kādēļ, Tavuprāt, cilvēki nepiekrīt izredzētībai? Kas ir izplatītie stereotipi, kas atbaida viņus no šīs domas?

3. Kādi argumenti būtu nepieciešami, lai Tevi pārliecinātu, ka izredzētība ir savienojama ar mīlošu un žēlsirdīgu Dievu?

BĪBELES STUDIJA

Otrajā daļā aplūkosim Rakstvietas, kas piemin šīs abas, šķietami pretējās puses, proti, cilvēka brīvo gribu un Dieva suverenitāti. Izlasām tās un pārrunājam kā tās attiecas uz cilvēka glābšanu.

Cilvēka puse — brīvā griba izvēlēties	Dieva puse — suverēns lēmums
<ul style="list-style-type: none"> • Jņ 3:16 Ikviens, kas tic, tiek glābts • Jņ 7:17 Jebkuram, kurš grib • Jņ 7:37 Jebkuram, kam slāpst • Apd 16:31 Ja tici, tiks glābts • Apd 17:30 Aicina visus cilvēkus • 1 Tm 2:3-4 Lai visi cilvēki tiktu glābti • 1 Tm 4:10 Glābējs visiem cilvēkiem • 5 Mz 30:16 Izvēlies dzīvību! • Atkl 22:17 Katrs, kas grib! • Rm 10:9-10 Tici un tiek glābts • Mk 16:16 Kas netic, iet pazušanā • Rm 6:23 Grēka alga ir nāve 	<ul style="list-style-type: none"> • Jes 45:4 Dievs izredzējis Izraēlu • Mt 24:22-24 + Rm 8:33 + Kol 3:12 Dievs izredzējis Draudzi • Apd 13:48 Dievs izredzējis pagānus • Jņ 15:16 Jēzus izredzējis mācekļus • 1 Pt 2:4 Dievs pat izredzējis Jēzu • Ef 1:4-5 Jau pirms pasaules radīšanas • Ef 1:11-12 Dieva sākotnējais nodoms • 2 Tm 1:9 Kristū pirms mūžības laikiem • Rm 8:28 Dieva iepriekšējs nodoms • Rm 8:29-30 Jau iepriekš noteicis • 1 Pt 1:1-2 Pēc Dieva paredzējuma
<p>Secinājums: <u>Visiem</u> cilvēkiem ir pieejama glābšana, <u>visi</u> tiek aicināti, un <u>visi</u> nes atbildību par šo lēmumu.</p>	<p>Secinājums: <u>Dievs izvēlas</u> Izraēlu, Draudzi, pagānus, mācekļus, pat Jēzu. <u>Dievs izvēlas</u> tos, kuri tiek glābti.</p>

Kā apvienot abas puses?

Kā noskaidrojām Bībele māca, ka cilvēkam tiek dota izvēle un tiks atprasīta atbildība par to, bet vienlaikus tā arī māca, ka Dievs izdara izvēli glābt konkrētus cilvēkus pēc Savas gribas, kas noteikta jau pirms šo cilvēku piedzimšanas. Kurā pusē ir taisnība?

Atbilde ir pavisam vienkārša — ir jāpieņem abas puses! Bībele māca abas puses:

- **Dievs uzņemas 100% atbildību par tiem, kuri tiek glābti.**
- **Cilvēks uzņemas 100% atbildību par to, ka izvēlas neticēt.**

Sperdžens par to izteicies šādi – “*Visu patieso teoloģiju var apvienot šajos divos īsajos teikumos: Glābšana ir visa no Dieva žēlastības. Pazušana ir visa no cilvēka gribas.*”

Mūsu prātam 200% nav iespējami, bet Dievam ir iespējami. Dieva prāts ir neizmērojami lielāks par mūsējo – izlasām Jes 55:8-9. Dieva gudrības dziļums ir mūsu prātam neaptverams – izlasām Rm 11:33-35. Tādēļ šāds paradokss ir laba zīme, jo apliecina, ka Bībelei autors ir Dievs. Ja autors būtu cilvēks, šādu paradoksu tur nebūtu.

Paradokss katrā lielajā mācībā

Teologs Džons Murijs ir teicis – “Katrā lielajā Bībeles doktrīnā ir paradokss”. Lai par to pārliecinātos, pietiek uzdot pāris jautājumus (*ļaujām vispirms pašiem atbildēt*):

- **Kurš ir sarakstījis vēstuli romiešiem – Pāvils vai Svētais Gars?**
Katrs par 50%? Nē, katrs par 100%.
- **Kas bija Jēzus – cilvēks vai Dievs?**
50% cilvēks un 50% Dievs? Nē, 100% cilvēks un 100% Dievs.
- **Kurš ir atbildīgs par Jēzus nāvi pie krusta Golgātā?**
Jūdu priesteri, farizeji un rakstu mācītāji? Vai tomēr Dievs – izlasām Apd 2:23?
Nē, 100% cilvēki un 100% Dievs.

Tāpat tēmas par Dieva Trīsvienību, jaunavas dzemdībām, Dieva mūžīgo pastāvēšanu u.c. liek mūsu prātam atdurties pret “sienu”, un tomēr tām ticam.

Dievs dzīvo ārpus laika

Viens veids kā censties saprast šīs divas atšķirīgās dimensijas, ir apzināties, ka Dievs dzīvo ārpus laika. Pēteris teica “Lai jums, brāļi, nepaliek apslēpts tas, ka Kungam viena diena ir kā tūkstoš gadu un tūkstoš gadu kā viena diena” (2 Pt 3:8).

Ja mēs garīgajā sacensību skrējienā redzam vispirms starta līniju (piedzimšana), tad skrējiena daļu (kurā atgriežamies pie Dieva) un beigās finiša līniju (kurā redzami visi izglābtie), tad Dievam starta un finiša līnija ir viena. Viņš sākumā jau zina, kas būs beigās – izlasām Jes 46:10.

DISKUSIJAS DAĻA

Viscaur Vecajai un Jaunajai Derībai atrodam atsauces uz izredzētību, bet Pāvils savā vēstulē romiešiem šai tēmai velta veselu nodaļu. Aplūkosim daļu no tās, lai saprastu, ko Pāvils par to saka, izlasām pantus:

- **P. 10-18 – Ko Dievs atklāj par savu lēmumu attiecībā uz Jēkabu un Ēsavu?**

- **P. 19-21 – Kāda ir Pāvila atbilde?**

- **P. 22-23 – Kas ir pateikts par šiem traukiem?**

Žans Kalvins par šo tēmu raksta:

“Dievs ir atbildīgs par cilvēka SPĒJU (jeb brīvo gribu) izvēlēties grēku, bet pati grēka darbība nāk tikai un vienīgi no cilvēka gribas. Ja mēs tiktu piespiesti grēkot, tas būtu nesavienojams ar mūsu ATBILDĪBU – un mūsu VAINU padarītu neiespējamu. Mēs brīvprātīgi izvēlamies grēkot. Tas padara cilvēku atbildīgu par grēka darbu un par savu pazušānu, un tas padara Dievu atbildīgu par visu, kas ir labs, un par izredzēto glābšanu.”

Viņš turpina:

“Vai ir kāds iemesls, kādēļ taisnam Dievam vajadzētu būt pienākumam pret radījumu, kas Viņu ienīst un nepārtraukti nostājas pret Viņa autoritāti? Dievs nav parādnieks nevienam, jo “kas Viņam jebkad ko ir devis, ka Viņam būtu jāatlīdzina?” – Rm 11:35.”

Un Augustīns papildina:

“Tas Kungs tādēļ var dot žēlastību tiem, kuriem vēlas, jo Viņš ir žēlsirdīgs, un tomēr nedot visiem, jo Viņš ir taisns tiesnesis. Jo dodot dažiem to, ko viņi nav pelnījuši, Viņš var atklāt Savu bezmaksas žēlastību. Bet nedodot to visiem, Viņš atklāj to, ko visi ir pelnījuši.”

NOSLĒGUMS

Visi cilvēki ir pelnījuši mūžīgo pazušanu, jo paši tāpat kā Ādams ir izvēlējušies grēkot. Tomēr Dievs izvēlas kādus izglābt, un tā ir Viņa žēlastība. Mums, kuri esam Kristū, tas paver patieso skatu uz mūsu stāvokli – ka tā tik tiešām ir Žēlastība, bez mūsu nopelna!

2.daļā aplūkosim biežāk uzdotos jautājumus attiecībā uz šo tēmu.

IZREDZĒTĪBA

2.daļa — Biežāk uzdotie jautājumi

IEVADS

Pirmajā daļā izrunājām par izredzētības tēmas abām pusēm – Dieva suverenitāti un cilvēka brīvo gribu izvēles par Glābšanu izdarīšanā. Šodien aplūkosim visbiežāk uzdotos jautājumus par šo tēmu.

DISKUSIJA

1. Ko Tu atceries no pagājušās nodarbības – kā šīs abas puses savstarpēji mijiedarbojas?

2. Vai ticību mēs paši izvēlamies, vai to dod Dievs?

3. Mācījāties, ka Dievs neuzņemas atbildību par cilvēka pazušanu, bet ir taču teikts, ka Viņš nocietina sirdis tiem, kuriem grib?

4. Ja Dievs izredz tikai dažus glābšanai, tad kādēļ teikts, ka Viņš vēlas, lai visi tiktu glābti?

5. Ja Dievs izvēlas kādus, kurus izglābt no soda, ko ir pelnījuši visi, kā varam būtu droši, ka Dieva izvēle ir pareiza?

6. Vai Dievs ietekmē tikai glābšanu vai arī mazākas lietas?

7. Kā ir ar bērniem vai garīgi neattīstītiem cilvēkiem – vai viņiem tiks pieskaitīts grēks?

8. Ja Dievs ir izredzējis cilvēkus Glābšanai pirms pasaules radīšanas, kādēļ vēl jāiet sludināt Evaņģēlijs?

9. Ja jau esam izredzēti, tad varam dzīvot kā gribam?

10. Visbeidzot, ko man dod izredzētība?

NOSLĒGUMS

Izredzētība ir visnacinātākā, jo neizprastākā doktrīna kristietībā. Tomēr vienlaikus tā ir arī Dievu vispagodinošākā doktrīna. Jo tā atklāj, ka viss ir no Dieva, un nekas nav mana paša nopelns. Kristus grēka izpirkums ir Žēlastība, bet manis izredzēšana, lai spētu ticēt Kristum – tā ir dubulta Žēlastība.